ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1928 ΑΡΙΘ 26

ΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ Ι. ΚΛΗΡΟΥ

Παρῆλθε πεντηκονταετία ἀφ' οὗ χρόνου ἡ ὡραία καὶ μεγαλόνησος Κύπρος μετεβιβάζετο, κατόπιν συνθήκης, εἰς τὴν ποντομέδουσαν Ἀγγλίαν. Ἡ νῆσος, κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα, ὑπὸ τὴν φιλελευθέραν διοίκησιν τῆς Μ. Βρεττανίας, προώδευσε πολλαχῶς καὶ ἀνεπτύχθη. Κατελύθη ἡ ἀπαισία τουρκικὴ τυραννία, ἥτις ἐπίεζε τὴν νῆσον ἐπὶ τοσούτους αἰῶνας, ἀλλ' ἡ νῆσος δὲν ἱκανοποιήθη ἐθνικῶς, διότι δὲν ἡνώθη μετὰ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τοῦ 1878 διεκήρυξε διὰ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς πτωχῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἔκτοτε οὐχὶ ἅπαξ ἐξεδήλωσε νομίμως τοὺς αἰωνίους πόθους τῆς ἑνώσεως. Κατὰ τὴν 4 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἑορτάσῃ τὸ γεγονὸς τῆς συμπληρώσεως τῆς πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς κατοχῆς μὲ στρατιωτικὴν παράταξιν καὶ δεξίωσιν ἐν τῷ Κυβερνείῳ. Ἀλλ' ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀπέσχεν ἀπὸ τῶν ἑορτῶν καὶ διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ τῶν ἄλλων Μητροπολιτῶν, ὡς καὶ βουλευτῶν καὶ δημάρχων, ὑπέβαλεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβερνησιν δι' οὗ, διὰ μυριοστὴν φοράν, ζητεῖ μεγαλοφώνως τὴν ἕνωσιν τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ἀπὸ τῆς 5 9βρίου 1914 ἐξεμηδενίσθη ἡ συνθήκη τοῦ 1878 καὶ ἔπαυσε τοπικῶς ἀποτελοῦσα τμῆμα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα πρωτοστατοῦν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Μητροπολῖται, ὡς καὶ ὁ λοιπὸς ἱερὸς κλῆρος. Τοῦτο ἐγένετο ἄλλοτε καὶ ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ, διότι ὁ Ὀρθόδοξος κλῆρος εἶνε «ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων» τοῦ Ἔθνους καὶ ἀγωνίζεται πάντοτε μὲ αὐτοθυσίαν ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν καὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων αὐτοῦ. Αὐτὸς διδάσκει καὶ διατηρεῖ καὶ αὐξάνει τὴν ἱερὰν φλόγα τῆς φιλοπατρίας· αὐτὸς ἀγωνίζεται καὶ πρωταγωνιστεῖ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς ἑνώσεως, αὐτὸς βαστάζει τὰ στίγματα τοῦ πολυπαθοῦς Ἔθνους καὶ οὐδέποτε ἀποβλέπει εἰς τὸ ἴδιον ἢ ὑλικὸν συμφέρον. Οὕτω ἔπραξε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς μαύρης δουλείας καὶ μυριάδες κληρικῶν ἔπεσον χάριν τοῦ Ἔθνους. Οὕτω ἔπραξε κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τοῦ 21. Οὕτω πράττει καὶ σήμερον, εἰ καὶ περιφρονεῖται καὶ ὑβρίζεται ὑπὸ τῶν ψευδοφιλελευθέρων καὶ ἐκφύλων. Ἀναρίθμητοι κληρικοὶ ἀφῆκαν ἀναπαύσεις καὶ τιμὰς χάριν τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ τῆς πατρίδος, ἧς «οὐδὲν φίλτερον», γινόμενοι μιμηταὶ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τελειωτοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας» (Ἑβρ. ιβ΄, 2).

Ὁ ὑψώσας τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ἔγραφεν ἀπὸ τῆς Ἀγκῶνος τῆς Ἰταλίας ὅπου μετέβη χάριν τοῦ Ἔθνους πρὸς τὸν Οὐγγροβλαχίας Ἰγνάτιον· «Τὸ ν' ἀναπαυθῶμεν ἐνταῦθα, τῆς πατρίδος πασχούσης, εἶναι ἀδύνατον, ἐπειδὴ οὐδὲ διὰ ταῦτα ἤλθομεν, οὐδὲ τὸ ἰδίωμα ἡμῶν τοιοῦτον. Ἐγώ, Ἀδελφέ, εἶχον καὶ ἀνάπαυσιν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον ἀρχιερατεύων εἰς τὰς λαμπρὰς Πάτρας ἐν καιρῷ τῆς ἐξουσίας τῶν Τούρκων, ***ἀλλὰ κατεφρόνησα πάντων καὶ προέκρινα τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμογενῶν κακουχίαν ἐπ' ἐλπίδι κοινῆς ὠφελείας τῆς πατριδος χωρὶς νὰ ἔχω ποτὲ ἰδιαιτέρους σκοποὺς ἰδιωφελείας***». (Δ. Γρ. Καμπούρογλου. Μελέτη περὶ τοῦ βίου κτλ. τοῦ Π. Πατρῶν Γερμανοῦ 1916 σελ. 49).

Αἱ ὑπηρεσίαι λοιπὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ Ἔθνος εἶναι ἀνυπολόγιστοι. Ἀτυχῶς, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἔθνους, ὁ Ἱ. Κλῆρος δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐπωφελῶς, διότι ἐγκατελείφθη εἰς τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἀθλιότητα. Ὑπάρχουν δὲ οἱ φρονοῦντες πολιτευόμενοι ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἦτο ὠφέλιμος ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς δουλείας καὶ κατὰ ταύτην ἐξεπλήρωσεν ὡς ἄριστα τὸν προορισμόν της, ἀλλ' ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς ἐλευθερίας δὲν ὠφελεῖ ἤ, τὸ μετριώτερον, χρησιμεύει μόνον διὰ τὴν τυπικὴν λατρείαν τῶν ἀνθρώπων. Οἱ τοιοῦτοι εἶνε ἀμελέτητοι καὶ ἀφιλοσόφητοι ἂν μὴ ἀσεβεῖς, διότι Ἐκκλησία ζῶσα μὲ κλῆρον εὐσεβῆ, λόγιον καὶ ἐνάρετον δύναται, ἀσύγκριτον ὅσον, νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς

τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τοῦ Ἔθνους. Ὅπου ἡ πίστις, ἐκεῖ ἡ ἀγάπη καὶ πρόοδος καὶ ἀληθὴς ἐλευθερία· «οὗ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β΄ Κορινθ. γ΄, 17). Ὅπου ἡ ἀπιστία, ἐκεῖ ἡ ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ παράλυσις καὶ παρακμή.

Χάριν λοιπὸν αὐτῶν τῶν συμφερόντων τοῦ πολυπαθοῦς Ἔθνους, ἂν ὄχι ἐξ εὐγνωμοσύνης, ὀφείλει ἡ Πολιτεία νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὐχὶ νὰ πιέζῃ καὶ ν' ἀφαιρῇ τὴν ἱερὰν περιουσίαν της. Ναί· μαινομένη θύελλα διασείει τὸ Ἔθνος καὶ ταρτάρειον τάραγμα συνταράσσεται ἡ πατρὶς ἡμῶν. Τίνες θὰ πολεμήσουν τὸν βαρύτατον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πατρίδος; Ἐκεῖνοι οἱ γυναικόφωνοι, οἱ χαίτησιν ἀγαλλόμενοι οὐ πρεπέεσιν, οἱ νωθροὶ τὴν ψυχὴν καὶ ψυχροὶ τὴν καρδίαν; οὐχί· ἀλλ' οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι, οἱ γενναῖοι τὴν ψυχήν, οἱ ἀληθεῖς κληρικοί. Αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ θὰ ἐργασθοῦν κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, οἵτινες, ὡς ἄλλοι βαρεῖς λύκοι, ἐπιπίπτουν κατ' αὐτῆς, ζητοῦντες νὰ ἐμπήξουν τοὺς ὀξεῖς ὀδόντας των εἰς τὰς σάρκας αὐτῆς. Αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοί, οἱ «νοῦν ἔχοντες Χριστοῦ» καὶ «Πνεῦμα Θεοῦ», οἷς δέδοται «λόγος γνώσεως καὶ λόγος σοφίας» καὶ δι' ὧν ὁ Χριστὸς διαμοιράζει «τοῖς ὄχλοις τοὺς εὐλογημένους ἄρτους τῆς ψυχοτρόφου διδασκαλίας» (Ματθ. ιε΄, 36). Αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ μορφώνουν καὶ διαπλάττουν τοὺς πολίτας καὶ εἶναι πρόμαχοι οὐ μόνον τῶν θείων νόμων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν πολιτικῶν, προηγούμενοι τοῦ λαοῦ, ὡς γενναίων πρωτοπόρων ἀδιάρρηκτος φάλαγξ καί, χωρὶς οὐδεμιᾶς πολιτικῆς κατὰ τῶν ἀδικημάτων ἐξουσίας, καταπολεμοῦντες τὰς κακίας ἐξ ὧν αὐτὰ πηγάζουν. Διὰ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τῶν πολιτῶν θὰ εὐημερήσῃ ἡ πατρὶς καὶ μετ' αὐτῆς καὶ οἱ καθ' ἕκαστον πολῖται διότι «καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτόν, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλλυται· κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῷ μᾶλλον διασώζεται». (Θουκιδ. 11, 60).

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἡ δευτέρα ἀπόρριψις τοῦ βιβλίου Προσευχῶν—Τὰ πρὸ τῆς ἀπορρίψεως—Τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν ἐπέμενον ἐν τῇ Βουλῇ αἱ δύο παρατάξεις—Τὰ μετὰ τὴν ἀπόρριψιν.

Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, τῇ 14 Ἰουνίου, κατόπιν διημέρου σφοδρᾶς καὶ θυελλώδους συζητήσεως ἀπέρριψε διὰ δευτέραν φορὰν τὸ Βιβλίον Προσευχῶν διὰ πλειοψηφίας 46 ψήφων. Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐκκλησίας», τὸ Βιβλίον Προσευχῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας κατόπιν εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπέκεινα προκαταρκτικῆς ἐπεξεργασίας, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ γηραιὸς Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Dr Randall, ὅστις πρό τινων ἡμερῶν ἐδήλωσεν ἐπισήμως ὅτι προτίθεται νὰ παραιτηθῇ λόγῳ γήρατος πρὸ τῆς λήξεως τοῦ παρόντος ἔτους, εἰσήχθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἥτις μολονότι, τὸ Βιβλίον εἶχε τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, τῶν ἐπαρχιακῶν ἐκκλησιαστικῶν συνελεύσεων καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης ἀποτελουμένης ἐκ τῶν 43 Ἐπισκόπων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν, ἀπέρριψε μ' ὅλα ταῦτα τοῦτο διὰ πλειοψηφίας τότε 33 ψήφων. Ἡ πρώτη ἐκείνη ἀπόρριψις εἶχεν ἐμποιήσει ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν ἐπί τε τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ θρησκευομένου λαοῦ τοῦ ὑποστηρίζοντος τὸ Βιβλίον. Ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἐπέμβασις ἀφόρητος εἰς τὰ πνευματικὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας ἐκ μέρους σώματος οὐδεμίαν ἔχοντος ἐπ' αὐτῶν ἁρμοδιότητα καὶ ἐθεωρήθη ὡς ἡ ἀπαρχὴ τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Πολιτείας. Οἱ ἰθύνοντες ὅμως τὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ ὁ βαθυγνώμων καὶ ἔμπειρος αὐτῆς οἰακοστρόφος Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας δὲν ἐπέτρεψαν ὅπως ἐπικρατήσουν αἱ ἀκρότητες. Καθησυχάσαντες τότε τὴν ἐξεγερθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν γνώμην ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ προβοῦν εἴς τινας τροποποιήσεις τοῦ ἀναθεωρηθέντος Βιβλίου Προσευχῶν, ἵνα ἄρωσιν εὐλόγους παρεξηγήσεις καὶ εἰσαγάγωσιν αὐτὸ ἐκ νέου πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὰς δύο Βουλάς. Καὶ ὄντως ἡ ἐργασία αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, τὸ δὲ Βιβλίον τυχὸν καὶ αὖθις τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐπαρχιακῶν Συνελεύσεων καὶ εἶτα τῆς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης εἰσήχθη πρὸς ὁριστικὴν κύρωσιν τὸ δεύτερον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἀπορριφθὲν καὶ τὴν φορὰν ταύτην καὶ δὴ διὰ πλειοψηφίας μεγαλυτέρας τῆς τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

Κατὰ ταῦτα, ἡ κατὰ τοῦ Βιβλίου ἀντίθεσις ὑπῆρξε τὴν φορὰν ταύτην μεγαλειτέρα. Αἰτία δὲ τούτου ὑπῆρξε τὸ γεγονός, ὅτι ἡ μερὶς τῶν Ἀγγλοκαθολικῶν, ἥτις ὑπεστήριζε τὸ Βιβλίον, ὅτε τὸ πρῶτον τοῦτο εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλήν, νῦν εἶχε μεταστῇ εἰς τὴν ἀντίθετον παράταξιν διὰ τὸν ἑξῆς λόγον: Οἱ ἐπίσκοποι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ὅπως ἑλκύσουν τὴν συμπάθειαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν προτεσταντιζόντων, οἵτινες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἶχον κηρυχθῇ κατὰ τοῦ ἀναθεωρηθέντος Βιβλίου, τοῦ περιέχοντος ἐκτὸς ἄλλων καὶ τὴν Reservation, τὴν παρακαταθήκην δ.λ.ν. ἡγιασμένου ἄρτου χάριν τῆς κοινωνίας ἀσθενῶν εἰς περιστάσεις ὅλως ἐξαιρετικάς, τοῦθ' ὅπερ προϋποτίθησιν, ἔλεγον, τὴν ἀποδοχὴν τῆς μετουσιώσεως τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου εἰς Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου, εἰς τὰς νέας τροποποιήσεις, αἵτινες ἦσαν προωρισμέναι νὰ ἄρουν τὰς παρεξηγήσεις, δὲν ἀπηγόρευσαν μὲν τὴν reservation, εἰσήγαγον ὅμως τὴν κατὰ τὴν πρώτην ἀναθεώρησιν ἐξοβελισθεῖσαν μαύρην παράγραφον «black rubric», τὴν πέτραν ταύτην τοῦ σκανδάλου δι' ὅλας τὰς μερίδας καὶ δι' ἕκαστον

κληρικὸν καὶ λαϊκὸν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, καί, τὸ σπουδαιότερον, ἐνεσφήνωσαν εἰς τὸ Βιβλίον, κατὰ τὴν δευτέραν τροποποίησιν, διάταξιν, καθ' ἥν, ἂν τὸ Ἐνοριακὸν Συμβούλιον ναοῦ τινὸς ἐπιθυμῇ νὰ γίνηται χρῆσις ἐν τῷ ναῷ οὐχὶ τοῦ νέου Βιβλίου, ὄντος προαιρετικοῦ, ἀλλὰ τοῦ παλαιοῦ τοιούτου, ὁ δὲ ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας εἶναι ὑπὲρ τοῦ νέου, τότε οἱ διϊστάμενοι ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὅστις ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως. Ἡ μερὶς τῶν Ἀγγλοκαθολικῶν ἐθεώρησε τὴν νέαν ταύτην τροποποίησιν ὡς ἀπεμπόλησιν δικαιωμάτων καθαρῶς πνευματικῶν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἀποσύρει τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς. Πλὴν τούτου ὅμως οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ βαρέως ἔφερον καί τινας ἄλλας τροποποιήσεις τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν Ἐξ αὐτῶν μνημονεύομεν τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν παρακαταθήκην ἡγιασμένου ἄρτου καὶ οἴνου. Εἰς τὸ δεύτερον Βιβλίον αὕτη ἐξηρτήθη ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῆς εἰδικῆς αὐτοῦ ἀδείας. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἅπαντες οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ ἱερεῖς εἰς 2500 ἀνερχόμενοι, καθ' ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν, ἔχουν ἤδη εἰς τοὺς ναοὺς αὐτῶν παρακαταθήκην ἡγιασμένου ἄρτου καὶ οἴνου, τὴν μετουσίωσιν τῶν ὁποίων εἰς Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ διδάσκουν ἐπισήμως καὶ θεωροῦν ὡς τὸ σπουδαιότερον διακριτικὸν γνώρισμα αὐτῶν ἀπὸ τῆς μερίδος τῶν Προτεσταντιζόντων. Τί λοιπὸν θέλει συμβῇ, ἔλεγον, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν Ἐπίσκοπός τις προτεσταντίζων θελήσει ν' ἀρνηθῇ εἰς τοὺς Ἀγγλοκαθολικοὺς τῆς ἐπαρχίας του τὸ δικαίωμα τῆς reservation; Πρέπει νὰ ὑπακούσουν οἱ ἱερεῖς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον; Ἀλλ' οὗτοι, ἔλεγον, αὐτὴν ταύτην τὴν ἱερωσύνην των καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ ἔργου αὐτῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἰδιαιτέρως στηρίζουν εἰς τὴν περὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας διδασκαλίαν καὶ ἀντίληψιν αὐτῶν. Ἂν ὅμως δὲν ὑπακούσουν, θὰ προκληθῇ σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία. Καὶ οὕτω ἀντὶ τῆς εἰρήνης, ἣν ὑπέσχετο, ἀναστάτωσιν θὰ συνεπήγετο ἡ κύρωσις τοῦ Βιβλίου. Οὕτως ἔφθασαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι δέον νὰ καταπολεμήσουν τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων υἱοθέτησιν καὶ ἔγκρισιν αὐτοῦ.

Ἅπαντες οἱ προτεσταντίζοντες ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τὴν ἀρχηγείαν τοῦ εὐφυοῦς, σπανίας ἱκανότητος καὶ ἐκτάκτου δραστηριότητος ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Σὲρ Οὐΐλλιαμ Τζώϊνσον Χὶκς οὐδαμῶς εἶχον μεταβάλῃ τὴν ἀπέναντι τοῦ Βιβλίου στάσιν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ νέᾳ τούτου ἐμφανίσει. Τὸ ὅτι καὶ αὖθις ἐπετρέπετο ἡ reservation, ἔστω καὶ ἀδείᾳ τοῦ Ἐπισκόπου μόνον, ἦτο ἀρκετὸν νὰ διατηρῇ ἀμείωτον τὴν κατὰ τοῦ Βιβλίου ἀντιπάθειαν αὐτῶν. Ἐθεώρουν τοῦτο ὡς εὐνοοῦν τὴν μερίδα τῶν Ἀγγλοκαθολικῶν, τοὺς ὁποίους κατηγοροῦν ὡς φίλα φρονοῦντας καὶ ἀπροκαλύπτως ὁδεύοντας πρὸς τὴν Ρώμην, τῆς ὁποίας μετὰ φανατισμοῦ ἀπεχθάνονται τὸ ἀνελεύθερον πνεῦμα.

Τοιουτοτρόπως Προτεσταντίζοντες καὶ Ἀγγλοκαθολικοί, καίπερ διῃρημένοι πρὸς ἀλλήλους, ἠγωνίζοντο ἀπὸ κοινοῦ, ἵνα προπαρασκευάσουν δυσμενῆ ἀτμόσφαιραν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Βιβλίου. Οἱ πέντε Ἐπίσκοποι οἱ ἀντιτιθέμενοι εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Βιβλίου εἰργάσθησαν ἐντατικῶς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ἀπόρριψιν αὐτοῦ. Ἐδημοσιογράφησαν, ὡμίλησαν ἐπανειλειμμένως εἰς δημοσίας συγκεντρώσεις, ἐξέδωκαν φυλλάδια καὶ διὰ παντὸς μέσου ἐπεδίωξαν νὰ ὑπεκκαύσωσι τὸν φανατισμὸν τοῦ προτεσταντίζοντος κόσμου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Μόλις ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος διεξήχθη, ὡς πάντοτε, καὶ κατ' ἀπαράβατον κανόνα ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀξιοπρεπείας ὡς ἀγὼν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, οὐδέποτε δὲ καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει κατέληξεν εἰς ἐπιθέσεις προσωπικὰς καὶ διαπληκτισμοὺς ἀτομικὰ ἔχοντας ἐλατήρια. Ἡ δημοσίευσις ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν βιβλίου, περὶ οὗ ὡμιλήσαμεν εἰς προηγουμένην ἀνταπόκρισιν, ἀναλύοντος τὰς ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων γενομένας τροποποιήσεις καὶ χαρακτηρίζοντος αὐτὰς ὡς ἄντικρυς ἀντιβαινούσας πρὸς τὰς προτεσταντικὰς παραδόσεις τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κατὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Βιβλίου ῥεύματος.

Ὑπὸ συνθήκας τόσον δυσμενεῖς εἰσήχθη τὸ Βιβλίον Προσευχῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τὰ εἰσιτήρια τὰ ἐπιτρέποντα τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Βουλὴν εἶχον γίνη ἀνάρπαστα. Τὰ θεωρεῖα ἦσαν κατάμεστα κόσμου. Πλεῖστοι Ἐπίσκοποι μετὰ τῶν δύο Ἀρχιεπισκόπων Καντουαρίας καὶ Ὑόρκης παρηκολούθησαν μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰς συζητήσεις καὶ κατὰ τὰς δύο ἡμέρας. Οἱ Ἄγγλοι θεωροῦν τὰ ζητήματα τῆς θρησκείας πρωτεύοντα ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, οἱ δὲ πολιτικοί των ἄνδρες ἐνδιαφέρονται περὶ αὐτῶν ἐξ ἴσου, ἂν μὴ καὶ πλειότερον παντὸς ἄλλου ζωτικοῦ ζητήματος, ὅπερ φέρεται πρὸς συζήτησιν ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν Βουλῶν.

Ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις εἶχον ἐγκαίρως προορίσει τοὺς ῥήτορας αὐτῶν. Πλὴν καὶ τὴν φορὰν ταύτην παρετηρήθη ὅ,τι καὶ κατὰ τὴν 15ην Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους. Ἐνῷ δ.λ.δ. οἱ ῥήτορες τῆς ἀντιθέτου παρατάξεως ὡμίλουν μετὰ πειστικότητος καὶ εἵλκυον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπέσπων τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου, τοὐναντίον οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ Βιβλίου ἐστεροῦντο δυνάμεως ἐν ταῖς ἀγορεύσεσιν αὐτῶν καὶ δὲν κατώρθουν νὰ ἐπηρεάσουν τὸ ἀκροατήριον καὶ κινήσουν αὐτὸ εἰς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐνθουσιασμόν. Τοῦτο, βεβαίως, ὀφείλεται εἰς τὸ ἀναντίρρητον γεγονός, ὅπερ καὶ ὁ ἡμερήσιος τύπος ἐπανειλημμένως ἐσημείωσεν, ὅτι δ.λ.ν. ἡ χώρα ἐν τῇ πλειοψηφίᾳ αὐτῆς εἶνε προτεσταντικὴ καὶ πιστὴ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Μεταρρυθμίσεως. Οἱ δὲ ῥήτορες ταύτης τῆς παρατάξεως εἰς αὐτὸ κυρίως τὸ σημεῖον διαρκῶς ἐπέμεναν, εἰς τὸν κίνδυνον δ.λ.ν. τῆς ἀπωλείας τῶν ἀγαθῶν, καὶ δὴ τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἐπροικοδότησεν ἡ Μεταρρύθμισις εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἅπαντες οἱ ῥήτορες οἱ κατὰ τοῦ Βιβλίου ὁμιλήσαντες, ἰδιαιτέρως δὲ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ μέγα μέρος ὀφείλονται καὶ πάλιν αἱ δάφναι τοῦ θριάμβου, ἐπέμενον κυρίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπὸ τοῦ νέου Βιβλίου καθιερώσεως παρακαταθήκης ἡγιασμένου ἄρτου. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεσμοῦ τούτου, ἔλεγον, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγγλίας ἔχει ὡς προϋπόθεσιν τὴν

μετουσίωσιν, ἣν ἀπέρριψε καὶ ἐπολέμησεν ἡ Μεταρρύθμισις καὶ ἀποτελεῖ βῆμα σπουδαῖον πρὸς τὴν Ρώμην. Ἀπόδειξις τούτου, ἔλεγον, εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τοὺς ναοὺς ἐκείνους, εἰς οὓς διακονοῦν ἱερεῖς Ἀγγλοκαθολικοὶ καὶ εἰς οὓς ὑπάρχει reservation, οἱ ῥωμαΐζοντες οὗτοι κληρικοὶ ἔχουν ἤδη εἰσαγάγῃ καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ λατρείαν (adoration) τοῦ ἡγιασμένου ἄρτου, ἐπιδεικνύοντες Αὐτὸν κατὰ τὰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς ἀκολουθίας καὶ εὐλογοῦντες δι' Αὐτοῦ τοὺς πιστούς, ὅπως συμβαίνει, ἔλεγον, εἰς τοὺς ναοὺς τῶν ῥωμαιοκαθολικῶν. Ἐπίσης οὗτοι ἐξεμεταλλεύθησαν τὰς μεταξὺ Ἀγγλικανῶν καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν συνομιλίας τῶν Μαλίνων καὶ ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς εὐνοήσαντος καὶ ἐνθαρρύναντος αὐτάς, αἵτινες, ἔλεγον, ἂν ἔληγον εἰς συμπέρασμα ὁριστικὸν ἤθελον παραδώσῃ δεσμίαν εἰς τὴν Ρώμην τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βιβλίου γνώμη ἐν τῇ Βουλῇ ἐθεωρήθη ὡς ζήτημα συνειδήσεως. Οὐδὲν κόμμα ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ, συνεπῶς, τὴν ὑποστήριξιν ἢ καταπολέμησιν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως εἶχον διϊσταμένας ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμας. Οὕτω, ἐνῷ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κατεπολέμησεν αὐτό, τοὐναντίον τόσον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μπώλντουϊν, ὅσον καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τσώρτσιλ ὑπεστήριξαν αὐτὸ ὡς καὶ τὸ δικαίωμα ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας ὅπως κανονίζῃ ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρεάστως τὰ τοῦ οἴκου της. Πλὴν οὔτε τὸ μέγα ἀληθῶς γόητρον τοῦ Πρωθυπουργοῦ, οὔτε ἡ ἔκκλησις αὐτοῦ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Κοινοβουλίου ὑπὲρ τῆς μὴ καταπνίξεως τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας ἴσχυσαν νὰ κάμψωσι τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀντιθέτων. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν 266 ἐψήφισαν κατὰ καὶ 220 ὑπὲρ τοῦ Βιβλίου.

Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Βιβλίου οἱ δύο Ἀρχιεπίσκοποι Καντουαρίας καὶ Ὑόρκης προέβησαν εἰς τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν: «Τὸ Βιβλίον Προσευχῶν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ συγκεντρώσῃ πλήρη τὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξιν. Τινὲς ἐξ ἐκείνων οἵτινες μετὰ ζέσεως ὑπεστήριξαν αὐτὸ ὡς βῆμα σοβαρὸν ἐν τῇ πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἁρμονίαν ὁδῷ καὶ ὡς μέλλον νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐλευθερίαν δι' ἐνεργὸν δρᾶσιν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ταῖς Ἀποικίαις ἴσως συνεπείᾳ τῆς ἀπογοητεύσεως αὐτῶν νὰ ἔλθωσιν εἰς πράξεις ὁρμητικὰς καὶ παρανόμους. Δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν ἡσυχίαν, ὑπομονὴν καὶ ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ὀργίλου καὶ ἀγενοῦς συμπεριφορᾶς. Ἡ νέα εὐθύνη, ἥτις βαρύνει τοὺς Ἐπισκόπους μετὰ τὴν σημερινὴν ψῆφον εἶναι πολὺ σοβαρά. Οὗτοι ἀναγνωρίζουν τὸ τοιοῦτο καὶ ταχέως θέλουν παράσχῃ τὴν ἀπαιτουμένην καθοδήγησιν καὶ συμβουλήν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὀλίγος χρόνος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅλων αἱ προσευχαὶ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν, ἵνα δυνηθῶμεν ὀρθῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας».

Τὸ ἀνακοινωθὲν τῶν Ἀρχιεπισκόπων ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἀρίστην ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπόρριψις τοῦ Βιβλίου δὲν θὰ παρέλθῃ ἄνευ συνεπειῶν καὶ δὴ λίαν σοβαρῶν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας. Πάντως ἡ περαιτέρω πορεία τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς θέσεως καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς θέλουν ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἱεραρχίας, ἥτις τῇ 27 Ἰουνίου συνέρχεται ἐν Λάμπεθ.

Ἐν Λονδίνῳ, τῇ 18 Ἰουνίου 1928.

† Ὁ Μ. Ἀρχιμ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Ζ'

ΤΑ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Πρόκειται περὶ ἐργασίας ἥκιστα γνωστῆς, διότι διεξάγεται κατὰ τὸν μᾶλλον ἀθόρυβον τρόπον καὶ διότι, ἴσως, δὲν κατεβλήθη ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν γνωστοποίησίν της προσπάθεια. Ἔτη μελέτης λιπαρωτάτης κατηναλώθησαν καὶ ἡ ὑγεία ἑνὸς ἀνθρώπου ἐκινδύνευσε διὰ τὴν συστηματοποίησιν τῆς ἐργασίας πρὸς πρόληψιν καὶ περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας τὸν ἐπίσημον κανονισμὸν τῶν «Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων» διὰ νὰ δώσωμεν εἰκόνα τινὰ τῆς ὅλης κινήσεως, τῆς ὁποίας τὸ «Ἐμπειρίκειον Ἄσυλον» ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην ἀπαρχήν.

Κατενοήθη εὐτυχῶς καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῦ ἐπισήμου Κράτους, ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνη τοῦ ἐγκλήματος ἡ τιμωρία, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἡ πρόληψίς του καὶ ἡ θεραπεία τῶν προκαλουσῶν αὐτὸ ψυχολογικῶν προϋποθέσεων. Τὰ μέχρι τοῦδε δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς περιστολῆς ἁπλῶς τῆς ἀλητείας λειτουργοῦντα ἄσυλα ἀνηλίκων μετωνομάσθησαν «Ἀναμορφωτικὰ Σχολεῖα» καὶ ἔχουσιν ἤδη ὡς σκοπὸν τὴν περισυλλογὴν τῶν ὁπωσδήποτε παρεχόντων ἐνδείξεις ἐγκληματικότητος ἀνηλίκων παίδων, «τὴν ἐν γένει ἠθικὴν ἀνύψωσιν καὶ ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν αὐτῶν, τὴν διόρθωσιν τοῦ χαρακτῆρός των, τὴν ἀπαλλαγήν των ἀπὸ τὰς κτηθείσας κακὰς ἕξεις καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀθλιότητος τῆς πρώτης ζωῆς, ὁδηγοῦντα οὕτως αὐτοὺς εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἠθικοῦ καὶ τιμίου πολίτου καὶ προφυλάττοντα συνάμα τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίας, εἰς οὓς θὰ ἐξειλίσσοντο οὗτοι ἀσφαλῶς, ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν εὐεργετικῶν τούτων ἱδρυμάτων» (ἄρθρον 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 8 Νβρίου 1926 «περὶ Κανονισμοῦ Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων»). Τὸ «Ἐμπειρίκειον Ἄσυλον» ἀποτελεῖ, ὡς ἐλέχθη ἤδη, τὴν ἀρίστην ἀπαρχὴν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τοιοῦτον σκοπὸν ἔχοντος συστήματος, δὲν ἐπεχείρησεν ὅμως εἰσέτι, ὡς καὶ ἐπισήμως ἐδηλώθη, τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας τὸ σύστημα προβλέπει ἐν πάσῃ δυνατῇ λεπτομερείᾳ. Εἶναι, ἴσως, καὶ τοῦτο ἀποτέλεσμα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαραιτήτων μέσων διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἰδεώδους τύπου, εἰς ὃν ἀποβλέπει ἡ ὑπ' ὄψει κρατικὴ Νομοθεσία, σπουδαιοτάτη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως κυρίως ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἐπίσημος, κρατική, συστηματοποίησις τῶν εἰς τὰς διαφόρους πεπολιτισμένας χώρας τῆς Εὐρώπης

ἰσχυουσῶν μεθόδων παρομοίας ἐργασίας, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα κανόνων ἐπίσημον διὰ πάντα προτιθέμενον νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς προβλεπομένου σκοποῦ. Σημειωτέον ὅτι προσπάθειαι γενναῖαι καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀφωσιωμένου πράγματι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο κ. Παναγ. Σκουριώτου, Διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους, διὰ νὰ καταστῇ ποτε δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ αὐτοῦ μορφωτικοῦ συστήματος καὶ εἰς τὰς παιδικὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ μετονομασθείσας ἤδη εἰς «Φυλακὴν—Σχολὴν Ἀβέρωφ»· δι' οὓς ὅμως λόγους θὰ ἴδωμεν ἄλλοτε, τὸ πρᾶγμα καθίσταται ἀνέφικτον, τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Κατὰ τὸ σύστημα λοιπὸν τοῦτο τὰ «Ἀναμορφωτικὰ Σχολεῖα» προορίζονται νὰ δεχθῶσι δι' ὡρισμένον χρόνον ἢ μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς των 1) τοὺς ἔλαττον τῶν 18 ἐτῶν ἀνηλίκους, τῶν ὁποίων ἡ ἔγκλησις διατάσσεται ὑπὸ διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἀρχῆς πεισθείσης ὅτι πρόκειται περὶ νέων ἐκδότων εἰς βίον πλάνητα καὶ ἐπαιτείαν, ἢ περὶ νέων ὀρφανῶν ἢ καὶ ἐχόντων μὲν γονεῖς, ἀλλὰ μὴ δυναμένους νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἀγωγὴν αὐτῶν, ἢ περὶ νέων ἀπειθάρχων, δυστρόπων καὶ ἀτιθάσσων, ὧν τὴν βελτίωσιν ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ ἀσκοῦντες τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν· 2) τοὺς τῶν αὐτῶν κατηγοριῶν ἀνηλίκους, ὧν τὴν εἰσαγωγὴν ἤθελε ζητήσῃ ἐγγράφως ἡ Κοινότης των· 3) τοὺς ἔλαττον τῶν 14 ἐτῶν ἀνηλίκους, οἵτινες ἀπαλλασσόμενοι κατὰ νόμον «ἐλλείψει διακρίσεως» τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς· 4) τοὺς εἰς ἀστυνομικὴν ποινὴν ἕνεκα πταίσματος καταδικασθέντας ἐφήβους κάτω τῶν 16 ἐτῶν· 5) τοὺς ἄνω τῶν 7 ἐτῶν καὶ κάτω τῶν δέκα ἐγκληματίσαντας, καθ' ὧν οὐδεμία χωρεῖ ποινικὴ δίωξις· 6) νεάνιδας κάτω τῶν 18 ἐτῶν, διαγούσας ἐν ἐλευθεριότητι ἠθῶν καὶ 7) παῖδας ἀμφοτέρων τῶν φύλων κάτω τῶν 18 ἐτῶν, ὧν οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες, οἱ ἀσκοῦντες τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἤθελον ζητήσει τὴν εἰσαγωγήν των πληρώνοντες τὸ διὰ νόμου ὡρισμένον ποσὸν (ἄρθρον 3). Ἀνάλογος πρὸς τὰς νομικὰς κατηγορίας τῶν εἰς τὰ Σχολεῖα εἰσαγομένων παίδων καὶ ἐφήβων καὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν προβλέπεται καὶ ἡ διαίρεσις τῶν Σχολείων τούτων εἰς διαφόρους κατηγορίας τηρουμένης πάντοτε τῆς ἀρχῆς τοῦ χωρισμοῦ τῶν φύλων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδιαιτέρας ψυχολογίας τῶν τροφίμων τῶν Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ὑγιεινῆς των καταστάσεως ἐφαρμόζεται τὸ πρόγραμμα τῆς ἰδιαιτέρας δι' ἕκαστον μελέτης καὶ παρακολουθήσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων αὐτῆς ἀναμορφωτικῆς ἐργασίας. Ὁ ἱερεύς, ὁ ἰατρός, οἱ δημοδιδάσκαλοι, οἱ διδάσκαλοι μουσικῆς καὶ τέχνης, ὁ ἀρχιπαιδονόμος καὶ οἱ παιδονόμοι ἀποτελοῦσι τὸ προσωπικὸν τῶν Σχολείων τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ διευθυντὴς συγκεντρῶν τὴν ὅλην ἐργασίαν. Ἡ ἀτομικὴ δι' ἕκαστον ἠθικὴ διαπαιδαγώγησις, ἡ στοιχειώδης σχολικὴ ἐκπαίδευσις, ἡ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐντίμου βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος τεχνικὴ μόρφωσις, ἀποτελοῦσι τὰ κέντρα τῆς ὅλης κατευθύνσεως τῆς ἐργασίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν παραλείπεται καμμία λεπτομέρεια. Πλὴν ὅμως τῆς ἐκπαιδεύσεως ταύτης καὶ τῆς ἀτομικῆς διαπαιδαγωγήσεως, ἐφ' ὅσον αἱ ἐγκληματικαὶ τάσεις ἐναντίον τῆς κοινωνίας στρέφονται καὶ τὴν κοινωνίαν παραβλάπτουσιν, ἰδιαιτέρα ἐν τῷ ἀναμορφωτικῷ συστήματι ὑπάρχει θέσις διὰ νὰ παρασχεθῶσιν ὅλαι αἱ εὐκαιρίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ δώσωσι τὴν ἀφορμὴν ἀναπτύξεως τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν διὰ τῆς καταλλήλου διεγέρσεως τοῦ κοινωνικοῦ ἐνστίκτου τῶν παίδων. Οὕτω προβλέπεται ἡ διοργάνωσις τῶν τροφίμων τῶν Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων εἰς ὁμάδας μὲν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των, εἰς τάξεις δὲ ἀναλόγως τῆς διαγωγῆς των καὶ εἰς κοινότητας, ἀποτελουμένας ἐκ δύο ἢ τριῶν ὁμάδων ἐχουσῶν ὁμοίας ἀσχολίας, ἡ προαγωγή των ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν καὶ ἡ παροχὴ προνομίων τινῶν εἰς τοὺς περισσότερον τῶν ἄλλων διακρινομένους διὰ τὴν ἠθικήν των βελτίωσιν, διότι γενικῶς «ἡ ἐν τῷ Ἀναμορφωτικῷ Σχολείῳ παραμονὴ ὀφείλει νὰ τείνῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν παρὰ τοῖς τροφίμοις τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν καὶ τῆς φιλαλληλίας» καὶ «σκοπὸς τοῦ προσωπικοῦ τίθεται ἡ συγκρότησις τοιούτων ὁμάδων ἢ κοινοτήτων» (ἄρθρον 71). Συγχρόνως πρὸς ταῦτα εἰδικὴ προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συναισθήσεως τῆς ἀτομικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἀτομικῆς εὐθύνης, εἰς τοῦτο δ' ἀποβλέπουσιν αἱ ποιναὶ καὶ ἀμοιβαί, τὰς ὁποίας λεπτομερέστατα προβλέπει ὁ κανονισμός.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ προσπάθεια τῆς βελτιώσεως τοῦ νεαροῦ ἐγκληματίου ἢ ἀλήτου, ἡ ἐντὸς τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου καταβαλλομένη· εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μέριμνα ὥστε ἡ προσπάθεια αὕτη νὰ συνεχισθῇ καὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Σχολείου ἀποφοίτησίν του καὶ δὴ καὶ νὰ τῷ παρασχεθῶσιν αἱ εὐκολίαι, τὰς ὁποίας χρειάζεται μία νεαρὰ ὕπαρξις, ἅπαξ παραπλανηθεῖσα ἢ ἐπιρρεπῶς πρὸς τὸ ἔγκλημα φερομένη, διὰ νὰ μὴ ὀλισθήσῃ ἐκ νέου εἰς τὸ κακόν. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐπέβαλε τὴν πρόβλεψιν τῆς συστάσεως εἰδικῶν «Συλλόγων προστασίας ἀνηλίκων» εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν ἢ τῶν πολυπληθῶν κέντρων, πρὸς τοὺς ὁποίους τὰ Συμβούλια τῶν Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων «εὑρίσκονται εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ συνεννόησιν διὰ τὴν προστασίαν τῶν δεομένων ὑποστηρίξεως καὶ ἀναμορφώσεως παίδων. . . Πρὸς τοὺς Συλλόγους δὲ τούτους ἀποτείνεται τὸ Δ. Συμβούλιον πρὸς προστασίαν τῶν εἰς τὸ Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον εὑρισκομένων παίδων, οἵτινες πρόκειται νὰ ἐξέλθωσιν αὐτοῦ, καὶ οἵτινες στερούμενοι γονέων ἢ κηδεμόνων ἔχουν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινὸ	Ἦχοι
ΙΟΥΛΙΟΣ	1	Κυρ. Δ΄ Ματθ.	Ἁγ. Ἀναργύρων	Δ'	γ'
	8	Κυρ. Ε΄ Ματθ.	Κυρ. Ε'	Ε'	δ'
	15	Κυρ. Ἁγ Πατέρ.	» Ἁγ. Πατ.	ς'	πλ.α'
	22	Κυρ. Ζ' Ματθ.	» Ζ'	Ζ'	πλ.β'
	29	Κυρ. Η' Ματθ.	» Η'	Η'	βαρὺ

εἰς τὰ πρῶτά των ἐν τῇ κοινωνίᾳ βήματα, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ 'Αναμορφωτικοῦ Σχολείου ἀπόλυσιν καὶ ἀποφοίτησίν των» ("Αρθρον 16), πρὸς τοὺς αὐτοὺς δὲ Συλλόγους ἀπευθύνεται τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐχόντων γονεῖς ἠθικῶς ἢ ὑλικῶς ἀνικάνους διὰ τὴν προστασίαν των (αὐτόθι ἐδάφ. γ'.), μεριμνῶσι δ' οὗτοι διὰ τὴν τοποθέτησιν τούτων «παρ' οἰκογενείαις ἀγροτικαῖς καὶ κατοικούσαις μακρὰν τῶν πόλεων, ἔναντι συμφωνουμένης ἀμοιβῆς» ("Αρθρον 18). 'Εκ τῆς αὐτῆς ἐπίσης ἀνάγκης ἐπεβλήθη καὶ ἡ πρόβλεψις περὶ ἱδρύσεως «Σωματείων ἐξευρέσεως ἐργασίας» ἐν ἐλλείψει συλλόγων προστασίας ἀνηλίκων, αἱ τοιαύτης δὲ μορφῆς ὀργανώσεις ἀποτελοῦσι μεγίστην βοήθειαν εἰς τὴν ὅλην ἀναμορφωτικὴν ἐργασίαν.

Θὰ ἤξιζε διὰ μακρῶν ν' ἀσχοληθῇ τις ἐπὶ πασῶν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἀτομικῆς παρακολουθήσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοργανώσεως τῶν τροφίμων καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ πάσης προβλεπτικότητος καθωρισμένου τρόπου τῆς λειτουργίας τῶν «'Αναμορφωτικῶν Σχολείων», ἀλλὰ προτιμῶμεν μᾶλλον νὰ παραπέμψωμεν εἰς τὴν εἰδικὴν ἔκδοσιν τοῦ 'Υπουργείου Δικαιοσύνης τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν λεπτομερεστέραν τῶν πραγμάτων περιγραφὴν καὶ τοὺς θέλοντας ν' ἀσχοληθῶσιν εἰδικώτερον μὲ τὸ σπουδαιότατον ὄντως πρόβλημα τῆς ἐπανορθώσεως τῶν ἀλητευόντων καὶ τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν, τὸ ὁποῖον ἥκιστα ἀπασχολεῖ δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὴν κοινὴν γνώμην. Προτιμῶμεν δὲ τὴν παραπομπὴν ταύτην, διότι θὰ ἦτο ἀδύνατον ἄλλως νὰ ἐπαρκέσωσιν αἱ διὰ τὴν ἀνασκόπησιν τῆς καθ' ὅλου παρ' ἡμῖν κοινωνικῆς προνοίας προωρισμέναι σελίδες εἰς τὴν διεξοδικωτάτην ἐξάντλησιν πάντων τῶν ὑπ' ὄψει θεμάτων, σκοπός μας δὲ ἀρχικὸς ἐτέθη ἡ παροχὴ τῶν ἀπαραιτήτων πληροφοριῶν διὰ τὴν διέγερσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ὀφειλόντων καὶ ἐκ χριστιανικοῦ καθήκοντος νὰ ἐνδιαφερθῶσιν, ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ποτὲ φόβος νὰ μείνῃ χωρὶς ἀφορμὰς ἐκδηλώσεως, ἐφ' ὅσον τόσαι εἶναι αἱ κυκλοῦσαι τὴν κοινωνίαν μας ἀνάγκαι.

Πρὶν ὅμως κλείσωμεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς, ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἁπλῶς ἡ ὑπάρχουσα νομοθεσία, οὔτε καὶ ἡ πρωτοβουλία τῶν ὀλίγων, οἵτινες ἐμπνέονται πράγματι ἀπὸ τὰ ἰδεώδη τῆς πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφοὺς καὶ τὴν κινδυνεύουσαν κοινωνίαν ἀγάπης· δὲν χρειάζεται δηλαδὴ μόνη ἡ νομοθεσία, οὔτε δύναται νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα θετικὰ πρωτοβουλία περιωρισμένη ἐν στενῷ κύκλῳ ὀλίγων ἰδεολόγων, οἱ ὁποῖοι συνήθως ἐκλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἀδιαφορωτέρων ὡς ψυχοπαθεῖς, οὔτε πάλιν ἀξίζει ἡ κατάστασις διὰ ν' ἀπογοητευθῇ ὁ κύκλος τῶν ἁγνῶν ἰδεολόγων ὑπερτιμῶν τὴν ἀξίαν τῆς ἀδιαφορίας τῶν πολλῶν. Χρειάζεται ἀγὼν κρατερὸς διὰ τὴν ἐπικράτησιν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὸ ἄμεσον ἀτομικὸν συμφέρον τῶν τάξεων αἵτινες δύνανται νὰ βοηθήσωσιν, ἀγὼν ἀπεγνωσμένος διὰ τὴν ἀφύπνησιν τῶν ἡδέως κοιμωμένων καὶ τῶν ἀδιαφόρων καὶ πρὸς διαφωτισμὸν τῶν ἀγνοούντων. 'Απο τῆς ἐπόψεως δὲ ταύτης φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ κρύπτεται «ὑπὸ τὸν μόδιον» ὅ,τι ὀφείλει νὰ τοποθετηθῇ «ἐπὶ τὴν λυχνίαν», τοῦτο δ' ἐπιθυμοῦμεν νὰ συναγάγωμεν: ὅτι εἶναι ὑποχρέωσις τόσον τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ὅσον καὶ τῶν ὁπωσδήποτε ἡγουμένων τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς κινήσεως τῆς κοινωνίας μας νὰ ἐμφανίζωσι τὰ πράγματα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ μάλιστα κατὰ τὸν ἐμφανιτικώτερον τρόπον. Διότι δὲν ἀρκεῖ ἡ ὕπαρξις μόνη ἑνὸς «'Εμπειρικείου 'Ασύλου», οὔτε εἶναι ἱκαναὶ αἱ «Φυλακαὶ τοῦ 'Αβέρωφ» διὰ νὰ διορθώσωσιν ὁλοκλήρου τῆς 'Ελλάδος τὴν ἀλητείαν καὶ νὰ προλάβωσι τὴν περαιτέρω μεταξὺ τῶν ἀνηλίκων ἀνάπτυξιν τῆς ἐγκληματικότητος. Τὸ ὑπέροχον σύστημα, τὸ ὁποῖον, προβλέπει ἡ νομοθεσία καὶ τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκεται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ "Ασυλα ταῦτα, πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἀναλόγου ἐφαρμογῆς πρὸ παντὸς εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα ἐὰν μάλιστά ποτε πραγματοποιηθῇ καὶ τὸ ὄνειρον τῶν «Παιδικῶν Δικαστηρίων».Εἶναι εὐκολωτέρα ἡ πραγμάτωσις οἱουδήποτε ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ εἰς τὰ μικρότερα κέντρα, ἐν οἷς εὐκολώτερον συγκεντροῦνται οἱ περὶ τῶν τοπικῶν κοινωνικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόμενοι, ὅταν μάλιστα τὴν σημαίαν θὰ ὑψώσῃ πρῶτος ὁ ὁπωσδήποτε συνδεόμενος πρὸς τὴν πνευματικὴν τοῦ τόπου ζωήν, καὶ τὸ διαφέρον ἐκεῖ ἐκδηλοῦται εὐκολώτερον, διότι καὶ αἱ ἀνάγκαι εἶναι μικρότεραι καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι θυσίαι ὀλιγώτεραι.

'Εν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ζήτημα εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σπουδαιότατον καὶ εἰς τὸ προσεχὲς ὑποχρεούμεθα ν' ἀνασύρωμεν μίαν ἄκραν τοῦ πέπλου, ὅστις καλύπτει σοβαρώτατον πρόβλημα τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς ζωῆς.

Ε. Γ. Μ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Η Δ. 'Ιερὰ Σύνοδος συνεκρότησε δύο τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Ριζαρείου 'Εκκλησ. Σχολῆς, πρὸς οὓς μετὰ τὸν κ. Διευθυντὴν προσεῖπε τὰ δέοντα καὶ ὁ παραστὰς Μακ 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ 'Αρείου Πάγου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων ἡ καθιερωμένη τελετή, περὶ ἧς θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχές.

—Διωρίσθη προσωρινὸς σύμβουλος τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς «Σίντζας», τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ὁ 'Ιεροδιάκονος Συμεὼν Ροδίτης, ἀντὶ τοῦ ἀπαλλαγέντος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης Μοναχοῦ 'Ιωσὴφ Χείλαρη.

—Διωρίσθη Γραμματεὺς τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως

Φθιώτιδος ὁ Εὐστάθιος Ἀγοριανίτης, ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος τοιούτου, ὡς ἀνεπαρκοῦς, Κωνσταντίνου Παπαλθυκᾶ.

—Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου χορηγηθεῖσα τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας δεκαπενθήμερος δι' Ὑπάτην ἀπουσίας ἄδεια.

—Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 582 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῆς τεσσαρακονθημέρου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων εἰς τὸν ἱερέα Παναγιώτην Σινόπουλον ἐφημέριον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Τριπόλεως.

—Ὁ ἐν Παρισίοις ἀποθανὼν Λεωνίδας Μίχαλος κατέλιπε διὰ διαθήκης του εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης δρχ. 25.000.

— Διὰ διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 4 λήξαντος διωρίσθη Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διὰ τὸ ἐπιὸν πανεπιστημιακὸν ἔτος 1928-1929 ὁ ὑπ' αὐτῆς πρό τινος ἐκλεγεὶς Καθηγητὴς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ.

— Κατὰ τὸ ἤδη λῆξαν πανεπισιημιακὸν ἔτος εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ τελειόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς προσῆλθον ἐν ὅλῳ 65. Ἐκ τούτων 24 μὲν ἀπερρίφθησαν, 10 δὲ παρεπέμφθησαν εἰς μετεξέτασιν, ἔλαβον δὲ πτυχίον Θεολογίας οἱ ὑπολειπόμενοι 31. Ἐκ τῶν τυχόντων πτυχίου ἠρίστευσε μόνον εἷς, ὁ Νικόλαος Π. Κοτζιᾶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὸ ἐν Κάρλοβιτς κολλέγιον τῶν ὑπερορίων ρώσων ἀρχιερέων διασκεψάμενον περὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ μετὰ τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου καὶ τῶν ἐκ τῶν προκαθημένων τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν «κοινωνησάντων» πρὸς τὴν ἐν Ρωσίᾳ «ἀνακαινιστικὴν Ἐκκλησίαν» (δηλ. τὴν Συνοδικήν), ἀπεφάσισε νὰ διαπέμψῃ πρὸς αὐτοὺς νέον γράμμα ἐκφράζον τὴν ἐπὶ τούτῳ θλῖψιν τοῦ Κολλεγίου. Τοῦ γράμματος τούτου ἡ σύνταξις ἀνετέθη εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Κολλεγίου μητροπολίτην Ἀντώνιον.

— Τὸ αὐτὸ Κολλέγιον ἐξετάσαν καὶ τὸ ζήτημα τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀνεγνώρισεν, ἐπὶ τέλους, αὐτὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι πρὸς αὐτήν, ὡς πρὸς αὐτοκέφαλον, ἐκοινώνησαν πᾶσαι αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Ἡ τελικὴ ὅμως ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος ἀπόφανσις ἐπαφέθη εἰς τὴν «Μητέρα Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν», ἀφ' ἧς ἡ ἐν λόγῳ Ἐκκλησία ἐχειραφετήθη.

—Προερχόμενος ἐκ ΚΠόλεως καὶ μεταβαίνων εἰς Ἅγιον Ὄρος ἀφίκετο τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Ρῶσος Ἀρχιεπίσκοπος Β. Ἀμερικῆς καὶ Ἀλεουτίδων νήσων, ἐπεσκέφθη δὲ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρόν.

—Πρό τινος ἐτερματίσθη ἐν Παρισίοις δίκη ἐνδια φέρουσα, ἀφορῶσα εἰς τὴν κτημοσύνην ρωσικῶν ἐν Γαλλίᾳ ναῶν. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἀναγνώρισιν τοῦ σοβιετικοῦ κράτους (1924), ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διορισθεὶς προσωρινὸς διοικητὴς κατὰ Δεκ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους, θεωρήσας τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐκκλησιαστικὴν ρωσικὴν περιουσίαν ὡς κρατικήν, ἤτοι μὴ ἀνήκουσαν εἰς νόμιμόν τινα ἰδιοκτήτην, ἔθηκεν ὑπὸ μεσεγγύησιν τοὺς ἐν Παρισίοις, Μπιαρρίτς, Πῶ, Κάννοις, Νὶς καὶ Μαντὼν ρωσικοὺς ναοὺς μετὰ τῶν κτήσεων αὐτῶν, χωρὶς ἐν τούτοις καὶ νὰ παρακωλύσῃ τὴν ὑπὸ τῶν ρώσων διὰ τὰς θρησκευτικάς των ἀνάγκας χρησιμοποίησίν των. Οἱ ὀρθόδοξοι ρῶσοι διὰ πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων των ἀναλαβόντες τὴν διεκδίκησιν τῶν ἐν λόγῳ ναῶν, μετὰ ἓν ἔτος κατώρθωσαν νὰ ἀποδείξωσι τὴν κυριότητά των διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν τέσσαρας, καθ' ὅσον μόνον τούτων εὑρέθησαν τὰ πρὸς διεκδίκησιν αὐτῶν κτητορικὰ ἔγγραφα. Τὸ δικαστήριον ἐπεδίκασεν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐν λόγῳ ναούς. Μακροτέραν διαδικασίαν ἀπήτησεν ἡ διεκδίκησις τῶν ἀπομεινάντων δύο ναῶν: τῶν Παρισίων καὶ τῆς Μπιαρρίτς. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐπερατώθη εὐνοϊκῶς, εἰ καὶ μόλις κατὰ τὸν λήξαντα Ἀπρίλιον, οὕτω δὲ πάντες οἱ προμνημονευθέντες ναοὶ ἀπηλλάγησαν τῆς μεσεγγυήσεως καὶ ἀπεδόθησαν τοῖς δικαιούχοις. Ἐκ τῶν τριῶν γάλλων δικηγόρων, εἰς οὓς οἱ ρῶσοι εἶχον ἀναθέσει τὴν ὑπόθεσίν των, ἦτο καὶ ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Μιλλεράν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἕνεκα τῶν ἑκάστοτε προκυπτουσῶν ἀνωμαλιῶν περὶ τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὸ ἀσυμβίβαστον αὐτῶν πρὸς τὴν διοικητικὴν τοῦ Πολωνικοῦ Κράτους διαίρεσιν, ἡ Ι. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλῃ αὐτὰς οὕτως, ὥστε κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ συμπίπτωσι πρὸς τὴν διαίρεσιν ταύτην. Τὸ νέον καθεστὼς θὰ ἀρχίσῃ ἐφαρμοζόμενον ἀπὸ τῆς αὔριον.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ δημοσιογραφικὰς ἐκ Ν. Ὑόρκης πληροφορίας, ἡ Ἁγία Ἕδρα ἐξέδωκεν ἀφορισμὸν κατὰ ἑξήκοντα ἐνοριτῶν τῆς ἐπισκοπῆς Ρὸντ Ἄϊλαντ, οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν καταγγελίαν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου Χίνου, ὡς ὑπερβάντος τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χρήσει

μέρους τῶν ἐνοριακῶν χρημάτων 12 ἐνοριῶν τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἡ περὶ ἧς πρόκειται καταγγελία ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν ἀμερικανικῶν δικαστηρίων, ἐθεωρήθη ὅμως ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ ὡς πρᾶξις ἐχθρικὴ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ὑποβαλοῦσα λειτουργὸν αὐτῆς εἰς τὴν κρίσιν κοσμικοῦ δικαστηρίου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶν ἔμβασμα πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ὡς καὶ πᾶσα ἐπιστολὴ σχετικὴ πρὸς τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δέον ἐφεξῆς νὰ διευθύνηται ***«Πρὸς τὴν Διαχείρισιν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία». Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον, Ἀθήνας.***

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν 4ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 5 μ. μ. ἐνεργηθήσεται ἡ ἀναβληθεῖσα δημοπρασία ἐκποιήσεως τῶν Ἱερῶν ἀμφίων καὶ σκευῶν τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος Μητροπολίτου Φθιώτιδος ἀειμνήστου Ἀμβροσίου ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου.

ΧΑΙΡΩΝΙΔΕΙΟΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Ἡ Πρυτανεία τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου

Δηλοῖ ὅτι ἀποφάσει τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς προκηρύσσεται διαγώνισμα ἐκ τοῦ Χαιρωνιδείου κληροδοτήματος ἔχον θέμα τὴν σύνταξιν «πραγματείας περὶ τῆς Ἱστορίας καὶ τῶν μεθόδων τῆς Κατηχητικῆς».

α) Τοῦ διαγωνίσματος δικαιοῦνται νὰ μετάσχωσιν Ἕλληνες Θεολόγοι.

β) Ἡ πραγματεία πρέπει νὰ σύγκειται ἐκ τεσσάρων τοὐλάχιστον τυπογρ. φύλλων σχήματος ὀγδόου.

γ) Τὰ χειρόγραφα αὐτῆς εὐανάγνωστα καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας μόνον ὄψεως τοῦ χάρτου γεγραμμένα δέον νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μετὰ συνημμένου φακέλλου ἐσφραγισμένου καὶ φέροντος ἔνδον μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ ῥητὸν φερόμενον καὶ ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς πραγματείας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1928.

Τὸ ἔπαθλον τῆς βραβευθησομένης πραγματείας ὡρίσθη εἰς δραχμὰς δεκαπεντακισχιλίας, θὰ ἐκτυπωθῇ δ' αὐτὴ εἰς ἀντίτυπα 500 δαπάνῃ τοῦ κληροδοτήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1928

Ὁ Πρύτανις
Ν. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερ. Μονῆς Ζερμπίτσης διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν ἐκποιήσεως δημοπρασίαν τὸ αἰγοποίμνιον τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Γοράνοις καὶ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τὴν 15ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων συγγραφῆς κ.λ.π. κατατιθεμένων ἐν γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν θέσει Φοῦσα καὶ ἐπὶ τῆς νήσου Καλαυρίας ὅσα καὶ ἂν εἶναι διάφορα τεμάχια ἀγρῶν, κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὅρια καὶ συγγραφῆς ὅρων ὧν ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἔν τε τῷ Γραφείῳ τῆς κοινότητος Πόρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν γένει συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὴν 22αν Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀρξαμένης τῇ 10 π. μ. ὥρᾳ καὶ ληγούσης τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαυρίας Ν. Λάμψα, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμ)ου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν θέσει (ἁγίας Παρασκευῆς) ἀγροκήπιον κτῆμα τῆς Μονῆς κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτοῦ ὅρια καὶ ὅρους συγγραφῆς ὧν ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἔν τε τῷ Γραφείῳ κοινότητος Πόρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὴν (15ην) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀρξαμένης τῇ 10 π. μ. ὥρᾳ, καὶ ληγούσης τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαυρίας Ν. Λάμψα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμ)ου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ποσὸν δραχ. χιλίων ἀρθ. (1000) ἐτησίως. Οἱ συναγωνισθησόμενοι διὰ νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν δέον νὰ συμμορφωθῶσι τῶν διατυπώσεων περὶ δημοπρασιῶν ἐπὶ κτημάτων τῆς Μονῆς.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς τὸ δικαίωμα ῥητινοσυλλογῆς τοῦ πέριξ τῆς Μονῆς δάσους (πευκῶνος) ἐπὶ τῆς νήσου Καλαυρίας κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτοῦ ὅρια καὶ συγγραφῆς ὅρων, ὧν ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἔν τε τῷ Γραφείῳ τῆς κοινότητος Πόρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὴν 22αν Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακήν, ἀρξαμένης τῇ 10 π. μ. ὥρᾳ καὶ ληγούσης τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολ. Καλαυρίας Ν. Λάμψα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμ)ου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Πρώτη προσφορὰ ὡς ἐτήσιον μίσθωμα δραχ. 35.000.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ κτήματα τῆς Μονῆς ἐν θέσει Ἀλυκή, Ἀληθινὴ καὶ Προσήλι τῆς περιφερείας Γαλατᾶ Τροιζῆνος, κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὅρια καὶ συγγραφῆς ὅρων ὧν ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἔν τε τῷ Γραφείῳ κοινότητος Πόρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὴν 15ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀρξαμένης τῆς 10 π. μ. ὥρᾳ καὶ ληγούσης τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαυρίας Ν. Λάμψα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ὡς ἐτήσιον μίσθωμα δρ. 20.000.

Τύποις «Φοίνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44 Ἀθῆναι